

Publicerad 2010-04-02 22:48 av Em

Verkligheten

Verkligheten slog mig hårt i ansiktet,
jag kuvades likt en hund av dess husses
tillsägelse.

Verkligheten gav mig menande blickar
och tonen som användes var nedvärderande
och gömde så mycket mer än de ord som sades.

Skulden haglade över mig.
Skulden drog ned mig på marken.
Skulden sparkade på mig.
Skulden spottade mig i ansiktet.
Skulden blev hängandes kvar.
Skulden kommer inte försvinna.

Än en gång måste jag tampas med det
som vill dela mig mitt itu.

Jag måste ta verklighetens hand
och följa med på vägen den vill leda mig på.
Verkligheten bestämmer,
verkligheten har rätt.

Det är dags att säga adjö till bubblan där
verkligheten inte fick plats.
Jag går mot verkligheten som väntar på mig
med utsträckta armar.
Verkligheten omfamnar mig
och håller mig i ett järngrepp.
Ett järngrepp som svetsas fast.
Ett järngrepp som aldrig kommer
att släppa
mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Em med Poeter.se id #31808 innehar upphovsrätten